

imellem Verne er i Reglen saa ringe, at Samlivet er saa lidet udviklet, at der ikke skulde kunne finde nogen fælles Overveielse Sted, om hvem de vilde vælge. Jeg troer, at der ligger en factist Misforstaaelse til Grund herfor. Det forholder sig paa Færøerne vel saa, at Communicationen kan til enkelte Tider pludselig afbrydes imellem de enkelte Der, og at det for Beboerne af enkelte Der, der ere afsondrede fra andre ved farlige Strømme, vel kan blive meget vanskeligt at komme tilstede der paa enkelte Dage, men det forholder sig ingenlunde saa, at Samlivet paa Verne er saa lidet udviklet; tværtimod det er meget livligt og temmelig stærkt concentreret. Det ligger deels i Beboernes Beskæftigelse med Fiskefangst, der som oftest udøves af et større Antal i Forening, deels i hele Handelsforholdet, da der kun er et enkelt Handelssted, hvor i Reglen og navnlig om Sommeren Mangfoldige søge hen, deels for at afsætte deres Producter, deels for at erhverve alle deres Fornødenheder. Saaledes finder der, man kan vel sige det, under de nærværende Forhold et fuldkommen saa livligt Samliv Sted imellem Beboerne paa Færøerne, som paa lignende Dgrupper her i Riget. Jeg holder mig derfor overbevist om, at ved den Frist, som er sat i Loven, vil det blive fuldkommen vitterligt for Færøernes Beboere, imellem hvem der kan vælges ved Valghandlingerne i de enkelte Kredse, og at der saaledes vil blive opnaaet ved Forslaget ganske det Samme eller væsentligst det Samme, som her i Danmark er tilfaldet ved Opstillingen af visse Candidater.

Med Hensyn til Landssthingsvalgene er det af den ærede Minoritet fremhævet som det, han finder meest betænkeligt, at Grundlovens Bestemmelser om en Censur ikke kunne komme til ligefrem Anvendelse for Færøerne, og at den subsidiaire Grundlovsbestemmelse der ifølge de factiske Forhold vil blive den væsentligste Bestemmelse. Heri seer jeg i og for sig ikke noget særdeles Misligt, da det ogsaa kan tænkes i andre Egne af det Territorium, for hvilke Grundloven gælder. Naar det er fremhævet i Betænkningen Pag. 83, „at der saagodt som ingen Skat udredes til Statskassen, og de communale Byrder ere for-

skjellige i de mange forskjellige Smaakredse, ligesom de vel og størstedels bestaae i Naturalydelser, med hvis Ansættelse til Pengesværdi det paa Færøerne vil have særdeles Vanskelighed at tilveiebringe nogenlunde Genhed og Paalidelighed“, og deri er søgt en Modgrund mod at gaae ind paa den Basis, som man efter Grundloven er nødt til at opstille, nemlig en vis Skattecensur, — saa ligger der ogsaa i denne Henseende en factist Misforstaaelse til Grund. De Skatter, der opkræves paa Færøerne ere ikke blot enkelte almindelige Rigs-skatter, saasom Rangsstat, Arveafgift, Procentafgift osv., som ogsaa erlægges der, men der er ogsaa Afgifter af en særegen Natur, særegne for disse Der, og det er dem, der væsentligst vilde blive Spørgsmaal om. Men disse Skatter, som saaledes eksistere der, ere ingenlunde forskjellige paa de forskjellige Kanter af Verne, og erlægges ingenlunde paa nogen forskjellig Maade, og det vil ikke være underkastet den mindste Vanskelighed at ansætte dem til en Værdi paa samme Maade, fordi der gælder den samme Handelstaxt over alle Der. Skatterne bestaae deels i den gamle Rangsstat, deels i den gamle Matrikullstat, deels i Lagmandstolden; ingen af disse Afgifter er vel af nogen særdeles Betydning, men de 2 første erlægges af det meste Jordegods; men dertil komme de communale Bidrag, hvilke paa en ganske eensartet Maade erlægges over hele Dgruppen, og regnes eens i de forskjellige Sogne over hele Landet. Fremdeles kommer dertil Bidrag til Amtsrepartitionsfondet, som f. Ex. for 1848 er udfiret med 8 Skill. pr. Mark — derved forstaaes en Jordværdi paa Færøerne af alle Ders 2406 Marker — og endelig det væsentligste Bidrag til Almuesolevæsenets Kasse, saaledes som det opkræves ifølge Loven af 28de Mai 1845 § 49 Nr. 2 med 24 Skilling pr. Mark Jord. Men disse Afgifter opkræves ganske paa en eensartet Maade. De erlægges vel til ethvert enkelt Skoledistrict, men opkræves dog paa en eensartet Maade over hele Landet, saa at der ikke er en saa stor Forskjellighed mellem Afgifterne, som det synes antaget i Betænkningen, og det er ingenlunde vanskeligt at komme til Kundskab om, hvormeget de kunne udgjøre for enhver